

“...diciamo *séa* per dire zia, per dire seta, per dire cera, per dire sera...”

Â séa (Antonio Greco – Marziano Di Martino)

Tè ti né tìnzi de rùssu, cun i riflèssi der mâ
quandu ti schìggi cianìn, da sùrve î técci dê ca

**Séa, nu stàttenne andâ
séa, rèsta ‘n pô chi staséa
séa, nu stàttenne andâ
séa, rèsta ‘n pô chi staséa**

Quàndu ar sù u se n’è andàu, quandu se smorta i carùggi
tùtta vestia de sciù, tè ti te pòzi ‘n ti scòggi

**Séa, nu stàttenne andâ
séa, rèsta ‘n pô chi staséa...**

Cùntime ‘n pô sé ‘na vòta, t’èi bèlla cùmmu i dixén
chì, i l’enùn tùtti cangiai, e a so chi nu te piàxen

**Séa, nu stàttenne andâ
séa, rèsta ‘n pô chi staséa...**

Dìmmè sé quèstu prugrèssu, û te puiâ in giùrnu cangiâ
mà àua l’è tàrdiu ti pàssi, fàmme sperâ a dumàn

**Mà séa, rèsta ‘n pô chì staséa
séa, férmite ancùà ‘na spéa
séa, rèsta ‘n pô chì staséa
séa, férmite ancùà ‘na spéa
séa, férmite ancùà.....**